

FELSZÓLALÁS

Engedjék meg, hogy az Erdészeti és Faipari Egyetem Tanácsa nevében és új beosztásomban nagy tisztelettel köszöntsem kedves mindnyájukat.

Tudom, hogy az Országos Erdészeti Egyesület évenként megrendezett vándorgyűlései, melyeket az egyes erdőgazdaságok rendeznek, nagy jelentőségűek. Jelentőségüket növeli az a több száz szakember találkozója, akik a hivatalos aktuson túl kicserélik tapasztalataikat, muníciót gyűjtenek és adnak maguk és mások mindennapi munkájához, az ágazat jövőbeni gondjainak megoldásához. A tudományos és technikai forradalom jelen szakaszában a nemzetközi ismeretekre is támaszkodva, azokat adaptálva még nagyobb szükség van az elmúlt időszak eredményeinek és a jövő feltételeinek értékelésére, feladatainak megbeszélésére.

„Pártunk és kormányunk a közelmúltban meghatározta az erdészet és faipar legfontosabb feladatait. Ezeket a célokat csak közös erőfeszítéssel lehet megvalósítani. Az egyetemnek is együtt kell dolgoznia az ágazat vezetésével, a vállalatokkal, kutatóintézetekkel, tervezőkkel serényen és eredményesen”.

Egyetemünkön a nappali tagozatos mérnökképzésben az 1980-as évvel az úgynevezett reformtanterv bevezetése mindhárom karon befejeződik. Úgy vélem, hogy az erdőgazdálkodásból az oktatásra, a továbbképzésre háruló feladatok nem lesznek könnyűek még akkor sem, ha a képzésben máris nagyobb teret kapnak az ökonomiai, az üzemi és munkaszervezési kérdések, a vezetési és ellenőrzési ismeretek, a tervezés matematikai számítógépes módszerei.

Rá kell hangolódnunk az ágazat előtt álló gazdaságpolitikai feladatokra, az oktatásban, a kutatásban, a tudományos diákköri munkában, a diplomamunkák megválasztásában, mélyítve ezzel a kibocsátott szakemberek elméleti és gyakorlati tudását. Ezt az egyetem falai között is csak az önök, az erdészeti és faipari szakemberekkel való jó munkakapcsolat megteremtésével érhetjük el. Mert a vállalati vezetést az ország gazdaságpolitikájának megvalósításában hajtottabb tempóra kötelezik a mennyiségi és minőségi követelmények és a szabályozók. Következik ez abból is, hogy nemzeti jövedelmünk megteremtésének ők is részesei.

Az oktatásban és kutatásban az erkölcsi felelősség az, amelyre általában támaszkodhatunk, amely nem lehet kevesebb a gazdaságiaknál. De meg kell ismernünk a különböző szintek és szervek gondjait, kapcsolataink révén segíteni azok megoldásában. Harmonikusabb beilleszkedést követel tőlünk a gazdaságpolitika, az együttes a célokért. Ténykedésünk nem választható el az önök által vezetett gazdasági egységek érdekeitől. Nem lehet más célunk, mint meglévő kapcsolataink tartalommal való megtöltése az elmúlt hetekben a párt és a kormány által megfogalmazott feladatokra való felkészülésben, a végrehajtásban egyaránt.

Az is lehet, hogy olykor több segítséget kérünk, mint adhatunk. Részünkről segítség a jól képzett fiatal szakembergárda lesz, akik ismerik gazdaságpolitikai céljainkat és képesek, alkalmasak azok megvalósítására. Ehhez szükségünk lesz a kutatásban, a gyakorlatban élenjáró szakemberek segítségére, akikkel állandó és folyamatos munkakapcsolatra törekszünk. Célszerűnek tartjuk a meghívott előadói gyakorlat lehetőségeinken belüli fejlesztését, számítva és kérve címzetes egyetemi tanáraink és docenseink segítségét, az ő tapasztalataikat haszno-

sítva az oktatásban, a korszerű jegyzetek megírásában, azok lektorálásában, kezdeményezésüket a jobb, a kedvezőbb módszerekben, az oktatói káderállomány fejlesztésében.

De nemcsak kapni, adni is szeretnénk az oktatói munkán kívül. Ehhez az egyetem vezetésének, tanszékeknek és a vállalatoknak jó munkakapcsolatra kell törekedniük. Kérjük és várjuk a kutatási eredményeinkről, munkánkról szóló kritikájukat, segítő, alkotó megjegyzéseiket, amelyet nem nélkülözhetünk. Ugyanezt kérjük a hallgatók elméleti és gyakorlati képzésében is. Ha ez a kapcsolat nem elviekén alapuló elvtársi és baráti, rossz úton járunk, erről térjünk le.

Egyetemünk évenként több száz vállalati szakembert fogad a különböző szakmérnöki és tanfolyam jellegű továbbképzés keretében. Ezekben a továbbképzési formákban van még formális és sok esetben túlzóan elméleti — a gyakorlati problémákhoz nehezen kapcsolódó — ismeretanyag. Itt sem tekinthetünk el attól, hogy a jövőben az előadók között többen legyenek, akik egyetemünk címzetes tanárai, élenjáró kutatók, magas képzettségű gazdasági, vállalati irányítói szakemberek.

A tudósok és a szakmát jól ismerő oktatók mellett különösen a továbbképzés keretében többen kell foglalkoznunk gazdasági kérdésekkel. Ezt a feladatot csak együttes összefogással tudjuk megoldani, az igényeket kielégíteni. Önök jól tudják, hogy a csak szakemberfejjel gondolkodók ha nem itatódnak át gondolatban a gazdasági kérdésekkel, egy-egy témát, annak megoldását nem vizsgálják komplex szemlélettel, a kollektíva és a társadalom rovására cselekszenek.

Szeretnénk, ha egyetemünk a szakmai kérdések vitafórumának központjává válna. El szeretnénk érni, hogy az *almamater* nemcsak a 20—30—35 éves évfolyam-találkozások színhelye legyen, de az a szellemi kisugárzó központ is, ahol nemcsak tanulni lehet, de a legfontosabb, az ágazatot érintő gondolatok is megformálódhatnak.

Mint ismeretes, az erdőgazdálkodás és elsődleges fafeldolgozás mind szervezési, mind fejlesztési kérdéseit illetően jelentős átalakulás előtt áll. Ennek az átalakulásnak az egyetem dolgozói, oktatói és kutatói, hallgatói, önökkel együtt dolgozva és gondolkodva szeretnénk aktív részesei lenni. Mi keresni fogjuk önöket, s ezt szeretnénk kétoldalúan folytatni.

Nemzetközi kapcsolatainkkal is segíteni szeretnénk az ágazatunkat. Oktatóink, kutatóink, hallgatóink külföldi útjuk során sokat látnak és hallanak. Legyen ez a munka céltudatos, készüljünk fel az igények kielégítésére, érdeklődjünk a szakma nehézségeinek jó megoldása iránt, nem elkötelezetten a külföldi partnerek felé, de gazdaságpolitikánkkal összefüggésben, az ügy szolgálatában.

Ha azt tapasztalják, hogy munkánk eredményét konvertálni nem tudják, vagy az alap- és gyakorlati kutatás nincs összhangban, figyelmeztessenek. Ezeket a kérdéseket vitassuk meg. Az egyetem kapui mindenki előtt nyitva állnak. Jöjjenek! — Ha két jó barát összetalálkozik bármilyen más céllal, a szakma, az ágazatban folyó munkáról is beszélnek, ez nem marad el.

Az egyetem eddig végzett munkájához az Országos Erdészeti Egyesület, az ágazat vezetése, a vállalatok és intézmények, az erdészek és faiparosok nagy családja segítségét megköszönjük. Munkánkat közösen végezve, jobb lesz a termés és érettebb a gyümölcs. Ehhez kívánok jó egészséget, kiváló munkasikeret! Jó szerencsét!